

✓ А лъстивите думи на деспот Борил, тъмните му загадания почнаха да я отклоняват по криволичещите на опасни мисли и кроежи.

Опасните мисли не цъвтяха само в покоите на царицата. Отново сякаш бяха настанали мрачните времена на Иванко и злокобните му подстрекатели. Трябваше малка искрица за да пламне пожара. И тя дойде. Една вечер в главната оръжейна се бяха събрали на съвет царските заместници за да обсъдят новото послание, което Калоян им беше изпратил от Долна земя.

- Държавното съкровище вече се стопи. Все нови и нови видове оръжия! Само за двете нови стенобитни отидоха данъците на две проции! Нима иска светът да покори? - мълвеше тихо боляр Николица след като прочете за трети път царската повел.

- От Сер не отиде да обсажда Димотика! А във Филиповград Ренне дъб Три бди и дебне какво върши Алексей Аспиета. След Одрин, ланивците не доверяват вече на никой ромеец. А докато в Солун царува Бонифаций, мъчно ще минем през непристъпните му стени! Ще трябва още десет катапулти като тия... - посочи чъртежите на масата близна войводата Богдан.

Ала недовершил думите си, Богдан обърна лице към вратата от която с бързи стъпки влезе начелник Матей.

- Страшни новини! Алексей Аспиета се отметнал от съюза с нас и ромеите го провъзгласили за василевс!

Сякаш ледена вълна обля всички.

- Нашите българи от Филиповград пратили вест до Иваница: веднага да им отиде на помощ защото Ренне им се зле заканвал! Щели да му предадат града. Ала Ренне се научил за това в едно послание и изгорил всички български поселения в града, минал людете от околностите под сеч и избягал в Станимашката крепост! А ромеите, вместо да помогнат на нашите в борбата с латинците - отметнали се от съюза с Иваница!